

Україна ж — це країна барокко...

Юрій Андрухович

Україна ж — це країна барокко.
Мандрувати нею — для ока втіха.
І тому западає спокуса в око:
зруйнувати все. І скільки б не їхав,

бачиш наслідки: мури і житла хворі
ще, мабуть, від турків. І п'ятикутні
знаки. З криниць повтікали зорі,
тобто їх нема, криниці відсутні,

але є сліди, і це дозволяє
подавати прогноз у вигляді віри
в неминуче. Тому що наша земля є
чимось більшим, аніж сорочка для шкіри.

Це підпільне барокко влаштовує опір
і цвіте шалено навіть в уламках,
хоч забуто нас і мовчать в Європі.
Катувати зручно в палацах, замках,

а в каплицях тісно. Тому каплиці
є найперший крок углиб України.
Мені видно все з чужої столиці.
Все на світі можна підняти з руїни,

крім живої крові, як ми вже знаєм.
Напиши, чи всі живі та здорові.
Чи літають ангели над Дунаєм,
чи дощі у Львові, чи досить крові.